

Per JoanM el ds., 09/09/2017 - 09:00

A vegades em sento una dona del piló, gris, enmig de la massa. Una peça més de l'engranatge, simple instrument en la feina on treballa, objecte de consum de les empreses on compro... No faig, potser, el que tothom fa, seguint la roda de la vida? Però Tu ets l'únic que em dius:

"Abans de néixer, et vaig cridar, vaig pronunciar el teu nom quan eres a les entranyes de la mare. He fet dels teus llavis una espasa tallant, t'amagues a l'ombra de la meva mà. T'he convertit en una fletxa aguda, ben guardada en el meu buirac. T'he dit: «Ets el meu servent; en tu faig resplendir la meva glòria.»

(Is 49,1-3)

M'has anomenat filla teva, única i irrepetible, brillant, amb una missió i vocació a descobrir. Gràcies Déu viu, per donar tant de valor a la nostra petitesa!